Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Факультет комп'ютерних наук та кібернетики Моделювання систем

Лабораторна робота №1
Виконав студент 3-го курсу
Групи IПС-31
Пригода Максим

Завдання

- 1. Вивчити означення дискретного перетворення Фур'є і його властивості
- 2. Написати програму, яка б за допомогою дискретного перетворення Фур'є визначала суттєві вклади частот f_i , i=1,2,...,r за спостереженнями $\hat{y}(t_i)$, i=1,2,...,N і вивести його графік. Спостереження записані у файлі що додається.
- 3. Зробити аналіз функції модуля перетворення Фур'є дискретної послідовності $\hat{y}(t_i),\ i=1,2,...,N$ і вивесті його графік. Вивести знайдені значення $f_i,\ i=1,2,...,r$
- 4. Оформити в друкованій формі звіт про виконання роботи, в якому викласти результати проведених обчислень.

Спостереження

Теорія

Дискретне перетворення Φ ур'є це математична процедура, що використовується для визначення гармонічного, або частотного складу дискретних сигналів. ДП Φ є однією з найбільш розповсюджених процедур цифрової обробки сигналів.

Властивості ДПФ:

1) Симетрія
$$X(N-m) = \sum_{n=0}^{N-1} x(n)e^{-\frac{j2\pi nm}{N}}$$

2) Лінійність. Якщо вхідна послідовність $x_1(n)$ має ДПФ $X_1(m)$, а інша вхідна п-ть $x_2(n)$ має ДПФ $X_2(m)$, то ДПФ суми цих послідовностей $x_{sum}(n) = x_1(n) + x_2(n)$ рівна $X_{sum}(n) = X_1(m) + X_2(m)$

3) Зсув у часі $X_{shifted}(m) = e^{-\frac{j2\pi nm}{N}}X(m)$

ДПФ визначається таким способом

$$c_x(k) = \frac{1}{N} * \sum_{m=0}^{N-1} x(m)e^{-\frac{i2\pi km}{N}}$$

Тут $i^2 = -1$ – комплексна одиниця, $e^{i\phi} = \cos\phi + i \sin\phi$.

Задані інтервал спостереження $[0,T],\ T=5$, спостереження $\mathring{y}(t_i)$ в дискретні моменти часу

 $t_i \in [0,T], \ i=0,1,...,N-1, \ t_{i+1}-t_i=\Delta\ t=0.01$. Спостереження подані вище. Потрібно визначити суттєві внески частот за спостереженнями (задача про приховану періодичність).

- 1. Знаходимо $\Delta f = \frac{1}{T}$.
- 2. Для всіх k=0,1,...,N-1 визначаємо модуль перетворення Фур'є $\left|c_{\hat{y}}(k)\right|$, за спостереженнями $\hat{y}\Big(t_j\Big),\ j=0,1,...,N-1.$
- 3. Визначаємо локальні максимуми k_* модуля перетворення Фур'є $\left| c_{\hat{y}}(k) \right|, \; k=0,1,...,\left[\frac{N}{2} \right] -1.$
- 4. Знаходимо частоти $f_* = k_* \Delta f$.

Код розв'язку:

```
clear
% Записуємо початкові дані
delta t = 0.01;
T = 5;
t = 0:delta t:T;
y = load("f14.txt");
N = length(y);
% Будуємо графік спостережень
figure
plot(t,y), grid
% Дискретне перетворення Фур'є за початковими даними
fourier func = zeros(1,N);
for m = 1:N
        fourier_func(m) = fourier_func(m) + 1/N*y(j)*exp(1)^{-1i*2*pi/N*m*j};
    end
end
```

```
figure
% Знаходимо дельта ф і будуємо графік перетворення Фур'є для показу
% екстремумів
delta_f = 1/T;
n = length(t);
plot(abs(fourier_func)),grid
f = 0:delta_f:round(n/2) * delta_f;
figure
plot(f,abs(fourier_func(1:round(n/2)+1)))
% Знаходимо локальні максимуми і частоти
fourier_func=abs(fourier_func);
counter = 0;
extr = zeros(2,1);
for j = 3:round(N/2)-1
    if(fourier_func(j) > fourier_func(j+1) && fourier_func(j) >
fourier_func(j-1) && abs(fourier_func(j)-fourier_func(j+1)) > 1)
        counter = counter + 1;
        extr(counter) = j*delta_f
    end
end
% Будуємо та розв'язуємо систему рівнянь, щоб знайти коефіцієнти при
% частотах
f_{sin} = sin(2*pi*extr(1)*t);
A = [sum(t.^6), sum(t.^5), sum(t.^4), sum(f_sin.*t.^3), sum(t.^3);
     sum(t.^5), sum(t.^4), sum(t.^3), sum(f_sin.*t.^2), sum(t.^2);
     sum(t.^4), sum(t.^3), sum(t.^2), sum(f sin.*t), sum(t);
     sum(f_sin.*t.^3), sum(f_sin.*t.^2), sum(f_sin.*t), sum(f_sin.*f_sin),
sum(N*f_sin);
     sum(t.^3), sum(t.^2), sum(t), sum(N*f_sin), N];
c = [sum(y.*t.^3), sum(y.*t.^2), sum(y.*t), sum(y.*f_sin), sum(y)];
a = inv(A)*c'
temp = a'
% Отримана апроксимуюча функція
aprox_f = a(1).*t.^3 + a(2).*t.^2 + a(3).*t + a(4).*f_sin +a(5);
% Графік апроксимуючої функції
figure
plot(t, aprox_f), grid
% Середньоквадратична похибка
error_value = sum((aprox_f-y).^2)
```

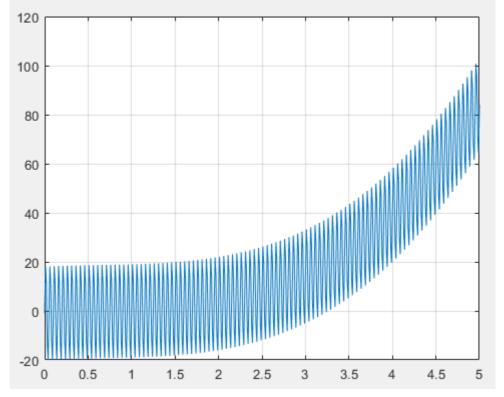
Розв'язок:

Спочатку будуємо графік функції $\hat{y}(t_i)$.

$$[0,T], i = 0,1,...,N-1, t_{i+1} - t_i = \Delta t = 0.01$$

```
% Записуємо початкові дані
delta_t = 0.01;
т = 5;
```

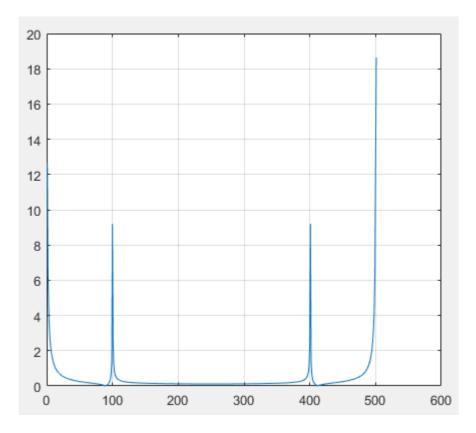
```
t = 0:delta_t:T;
y = load("f14.txt");
N = length(y);
% Будуємо графік спостережень
figure
plot(t,y), grid
```


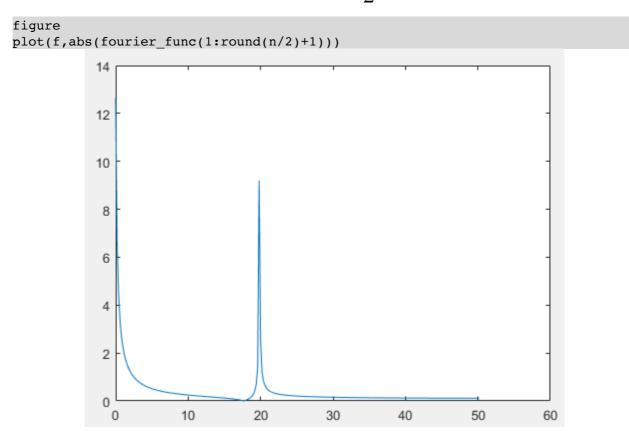
Знаходимо
$$\Delta f = \frac{1}{T}$$

Будуємо графік перетворення Фур'є для показу екстремумів.

```
delta_f = 1/T;
n = length(t);
plot(abs(fourier_func)),grid
f = 0:delta_f:round(n/2) * delta_f;
```

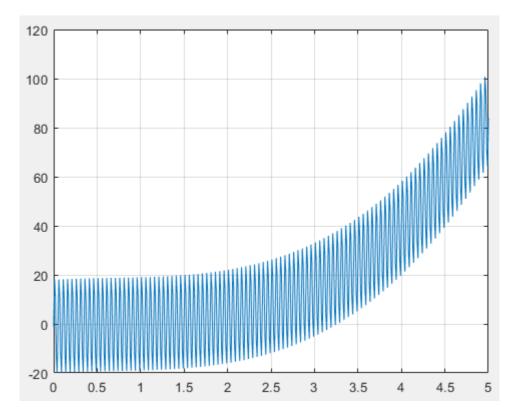

Графік модуля перетворення Фур'є на першій половині вибірки де нижньою віссю будуть $f_*=k_*\,\Delta f,\;$ де $k_i=1,2,\ldots,\frac{N}{2}$.

Локальний максимум при f=20

```
Знаходимо a_i, i = 1,2,3,4,5 за допомогою МНК.
 >> main
     20
       0
F(a_1, a_2, a_3, a_4, a_5) = 1/2 \sum_{i=0}^{N-1} \left( a_1 t_j^3 + a_2 t_j^2 + a_3 t_j + a_4 \sin 2\pi f_1 t_j + a_5 - \hat{y}(t_i) \right)^2
               \frac{\delta F(a_1, \ a_2, a_3, a_4, a_5)}{\delta a_i} = 0
% Будуємо та розв'язуємо систему рівнянь, щоб знайти коефіцієнти при
% частотах
f_{sin} = sin(2*pi*extr(1)*t);
A = [sum(t.^6), sum(t.^5), sum(t.^4), sum(f_sin.*t.^3), sum(t.^3);
      sum(t.^5), sum(t.^4), sum(t.^3), sum(f_sin.*t.^2), sum(t.^2);
      sum(t.^4), sum(t.^3), sum(t.^2), sum(f_sin.*t), sum(t);
      sum(f_sin.*t.^3), sum(f_sin.*t.^2), sum(f_sin.*t), sum(f_sin.*f_sin),
sum(N*f_sin);
      sum(t.^3), sum(t.^2), sum(t), sum(N*f_sin), N];
c = [sum(y.*t.^3), sum(y.*t.^2), sum(y.*t), sum(y.*f_sin), sum(y)];
a = inv(A)*c'
temp = a'
% Отримана апроксимуюча функція
aprox_f = a(1).*t.^3 + a(2).*t.^2 + a(3).*t + a(4).*f_sin +a(5);
% Графік апроксимуючої функції
figure
plot(t, aprox_f), grid
% Середньоквадратична похибка
error_value = sum((aprox_f-y).^2)
```



```
a =
    1.0000
    -2.0000
    2.0000
    20.0000
    -1.0000

temp =
    1.0000    -2.0000    2.0000    20.0000    -1.0000

error_value =
    3.5283e-07
```

Висновок: 1) Вивчив означення ДПФ і його властивості

- 2) Написав програму яка за допомогою ДПФ визначила суттєві вклади частот за спостереженнями.
- 3) Зробив аналіз функції модуля ДПФ дискретної послідовності і вивів його графік.
- 4) Оформив в друкованій формі звіт про виконання роботи в якому виклав результати проведених обчислень